

До вх. № 18/237 від 9 червня 2020 року

Суб'єкт права на конституційну скаргу – громадянин Петренко Ярослав Сергійович – звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням щодо перевірки на відповідність частині другій статті 3, частині другій статті 14, частинам другій, третій статті 22 Конституції України положення частини третьої статті 136 Земельного кодексу України від 25 жовтня 2001 року № 2768–III, яким визначено, що земельні ділянки, включені до переліку земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них, які виставлені на земельні торги, не можуть відчужуватися, передаватися в заставу, надаватися у користування до завершення торгів.

Петренко Я.С. вважає, що внаслідок ухвалення Верховною Радою України та застосування в остаточному судовому рішенні у його справі оспорюваного положення Кодексу „держава звузила обсяг гарантованого Конституцією України права на землю, виключивши із можливості отримати у власність земельну ділянку, включену до переліку земельних ділянок державної чи комунальної власності або прав на них, які виставлені на земельні торги, ... що не відповідає частинам другій, третій статті 22 Конституції України“. Водночас автор клопотання зазначає, що реальний зміст правового інтересу та права особи „на набуття у власність земельної ділянки, його правовий статус, визначений нормами статей 3, 14 Конституції України і відсутність правової можливості реалізації та правового інтересу через застосування судами частини третьої статті 136 Кодексу“ свідчить про невідповідність вказаної норми конституційним вимогам і фактично створює „правові засоби“ неможливості „судового захисту правового інтересу“.